

Laidiens: 12.02.1998., Nr. 37

Ministru kabineta noteikumi Nr. 44

Rīgā 1998.gada 10.februārī (prot. nr. 6 7.§)

Militārās policijas nolikums

Izdoti saskaņā ar likuma
"Par Aizsardzības spēkiem" 4.¹ panta septīto daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Militārā policija ir atsevišķa Aizsardzības spēku militāra struktūrvienība, kas pakļauta Nacionālo bruņoto spēku komandierim un pilda likumā "Par Aizsardzības spēkiem" noteiktos Militārās policijas uzdevumus visā valsts teritorijā un visās Nacionālo bruņoto spēku struktūrvienībās (garnizonos) neatkarīgi no to dislokācijas, kā arī tās piekritības ietvaros veic izziņas iestādes uzdevumus.
2. Militārā policija ir juridiska persona, un tai ir zīmogs ar Latvijas Republikas valsts mazā ģerboņa attēlu un pilnu struktūrvienības nosaukumu, kaujas karogs, kā arī budžets un savi norēķinu konti Valsts kasē.
3. Militārajam policistam piešķirto pilnvaru apliecināšanai izsniedzama Nacionālo bruņoto spēku komandiera apstiprināta noteikta parauga dienesta apliecība un žetons. Pēc apstiprināšanas žetona grafiskais attēls publicējams laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

II. Militārās policijas uzdevumi, pienākumi un tiesības

4. Militārās policijas uzdevumi, pienākumi un tiesības noteiktas likumos.

III. Ieroču un speciālo līdzekļu lietošanas kārtība

5. Militārās policijas bruņojumu un speciālos līdzekļus, to glabāšanas, nēsāšanas un pielietošanas kārtību nosaka Aizsardzības spēku militārie reglamenti, aizsardzības ministra un Nacionālo bruņoto spēku komandiera pavēles un rīkojumi un šis nolikums.
6. Par šaujamieroča pielietošanu uzskatāms mērķtiecīgs šāviens.
7. Militārais policists ir tiesīgs pielietot šaujamieroci galējas nepieciešamības situācijā, lai:
 - 7.1. aizsargātu citas personas un sevi no uzbrukuma, kas reāli apdraud veselību vai dzīvību, un novērstu mēģinājumu vardarbīgi iegūt šaujamieroci;
 - 7.2. aizturētu personu, kura izrāda bruņotu pretošanos vai kura pārsteigta smaga nozieguma izdarīšanas brīdī, vai izbēgusi no apcietinājuma, kā arī lai aizturētu apbruņotu personu, kura atsakās izpildīt likumīgu prasību nodot ieroci vai sprāgstvielas;
 - 7.3. atvairītu uzbrukumu apsargājamajām personām un objektiem;

7.4. aizturētu transportlīdzekli, ar mērķtiecīgu šāvienu bojājot šo transportlīdzekli, ja tā vadītājs nepakļaujas militārā policista signāliem vai prasībām, rada briesmas apkārtējiem un ar savām darbībām var izraisīt smagas sekas un ja nav citas iespējas to aizturēt;

7.5. atbrīvotu ķīlniekus;

7.6. padarītu nekaitīgu dzīvnieku, kurš apdraud cilvēka veselību vai dzīvību;

7.7. dotu trauksmes signālu vai izsauktu palīdzību.

8. Pirms šaujamieroča pielietošanas jābrīdina par nodomu to darīt. Ja nepieciešams, jāizdara brīdinājuma šāviens.

9. Militārajam policistam atļauts pielietot šaujamieroci bez iepriekšēja brīdinājuma, ja uzbrukums ir negaidīts vai uzbrukumā tiek izmantoti ieroči, kaujas tehnika, jebkura veida mehāniskie transportlīdzekļi, kā arī ja tas nepieciešams ķīlnieku atbrīvošanai.

10. Aizliegts lietot šaujamieročus vietās, kur to pielietošanas rezultātā var ciest citas personas, kā arī pret sievietēm un nepilngadīgajām personām, izņemot gadījumus, kad tās izdara bruņotu uzbrukumu, izrāda bruņotu pretošanos vai ar grupveida uzbrukumu apdraud citu personu dzīvību.

11. Militārajam policistam ir tiesības izvilkt šaujamieroci un sagatavot to šaušanai, ja viņš uzskata, ka konkrētajā situācijā var rasties nepieciešamība to pielietot vai izmantot. Ja aizturētā persona tišām izdara negaidītas kustības vai citas bīstamas darbības, kuras militārais policists var saprast kā vardarbības mēģinājumu, mēģina tuvoties militārajam policistam tuvāk par viņa norādīto attālumu, militārajam policistam saskaņā ar šo nolikumu ir tiesības pielietot šaujamieroci.

12. Visos šaujamieroču pielietošanas un izmantošanas gadījumos jādara viss iespējamais, lai garantētu citu personu drošību, kā arī lai sniegtu medicīnisko palīdzību cietušajiem.

13. Par katru šaujamieroča pielietošanas gadījumu militārajam policistam nekavējoties jāziņo savam tiešajam priekšniekam, kurš savukārt nekavējoties par notikušo informē Militārās policijas komandieri un prokuru.

14. Militārajam policistam, ja nepieciešams, ir tiesības pielietot pret likumpārkāpējiem fizisko spēku un dažādus speciālos līdzekļus. Fiziskā spēka, speciālo līdzekļu veidu un to pielietošanas intensitāti nosaka, ņemot vērā konkrēto situāciju, pārkāpuma raksturu un pārkāpēja individuālās iezīmes, maksimāli ierobežojot šo līdzekļu nodarīto kaitējumu.

15. Speciālos līdzekļus militārais policists pielieto gadījumos, kad šaujamieroča lietošana nav nepieciešama, likumpārkāpējs nav apbruņots un ir iespējama viņa aizturēšana ar šo līdzekļu palīdzību.

IV. Militārās policijas tiesības izmantot operatīvos transportlīdzekļus

16. Militārā policija ir tiesīga izmantot operatīvos transportlīdzekļus saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par operatīvajiem transportlīdzekļiem, kā arī speciālu formas apģērbu un signalizācijas ierīces transporta kustības regulēšanai.

V. Militārā policista tiesiskā aizsardzība un atbildība

17. Militārais policists ir aktīvā militārā dienesta karavīrs, un viņa likumīgās prasības un rīkojumi, kuri doti, kompetences ietvaros pildot savus dienesta pienākumus, ir obligāti jāizpilda pārējām militārpersonām.

18. Militārā policista goda aizskaršana, pretošanās viņam, viņa veselības un dzīvības apdraudējums, kā arī rīcība, kas traucē izpildīt viņa tiešos dienesta pienākumus, sodāma saskaņā ar likumu.